

Geachte raadsleden,

In de Gemeente Stadskanaal heeft zich een ernstig geval van meer langdurige kindermishandeling afgespeeld. In welke gemeente is een volgend incident? De schok onder de inwoners was enorm: ruiten werden ingegooid en de getroffen huizen werden wekenlang met hekken afgesloten en worden beveiligd. Er volgde voor u als raadsleden een spoeddebat.

Nu de stofzuigers van deze plaatselijke crisis zijn opgetrokken, blijven de cruciale vragen over: *Wie heeft hier verzuimd? Wie was wanneer verantwoordelijk?*

Helaas zien wij als belangenorganisatie nu al het bekende, schimmige spel achter de schermen beginnen en onlangs mailden wij u daarover:

- Besloten overleggen achter gesloten deuren.
- Interne onderzoeken en het schrijven van dikke rapporten.
- De voorspelbare uitkomst: ergens eind 2026 volgt er een persconferentie, en daarmee is de kous af.
-

Het resultaat? Niemand wordt concreet bestraft, ondanks dat er aantoonbaar grote fouten zijn gemaakt. Net als rond de ernstige mishandeling met levenslange invaliditeit als gevolg bij het pleegmeisje in Vlaardingen.

En de échte prijs? Die wordt betaald door de kinderen EN door uw gemeentebudget.

De harde cijfers:

Alleen al in Stadskanaal worden nu twee jonge kinderen jarenlang uithuisgeplaatst. Dit kost de samenleving **€ 100.000 netto per kind, per jaar**. Ondertussen blijven de financiële tekorten en de organisatorische problemen bij Jeugdbescherming Noord (JBN) zich opstapelen. Wist u dat er in Nederland per jaar ong. 3000 kinderen worden uithuisgeplaatst. En soms/vaker om veel lichtere problemen dan kindermishandeling.... Er zijn wel 30 redenen bekend om kinderen weg te voeren. Denkt u maar eenvoudig aan scheidingsproblemen of als een vader/moeder psychische problemen heeft.

UITHUISPLAATSING: KINDEREN LIJDEN, OUDERS LIJDEN, GEMEENTEN LIJDEN.

Als gemeenteraad heeft u een verantwoordelijke taak: controleren. Wij roepen u op om geen genoegen te nemen met een politiek correct rapport eind 2026, maar nú de onderste steen boven te halen over de falende keten rondom JBN. Waarom is of werd de gemeenteraad van Stadskanaal NIET gehoord door de Minister Jeugd Sterk? Dit is niet-- nauwelijks transparant: als gemeenteraden niet meer worden gehoord. De vragen van raadsleden doen er toe!

U, raadslid, staat voor een moeilijke taak: om alert te willen zijn voor een tak van zorg, die op verre afstand staat van uw gemeente en uw gemeentehuis. En toch komt die tak van zorg (JBN-JeugdBescherming Noord) wel in uw gemeente via allerlei wegen: via meldingen bij Veilig Thuis, via de huisarts, via de politie, via burens. Daarom is een sluitend systeem van opvolging van meldingen noodzakelijk. En die tak van zorg- JBN JeugdBescherming Noord- behoort in uw gemeente met sluitende protocollen professioneel te werken en te rapporteren aan uw gemeente.

Dutch Child wenst u veel sterkte toe bij uw werk als raadslid. Wenst u meer informatie belt of mail u ons!

Met vriendelijke groet, B.J. van der Kooi, secretaris M 0620673029

VERKLARING

De financiële nood Jeugdbescherming Noord maakt landelijk faillissement jeugdzorgstelsel duidelijk:

-DUTCH CHILD- jeugdzorgslachtoffers -vraagt dringend om strafbaarstelling van overtreding waarheidsplicht,

-nationale dossiercontrole vanaf 2015

-waarschuwt voor institutionele crisis die toeslagaffaire ver overstijgt.

EMMEN – De aanhoudende financiële tekorten, het excessieve gebruik van extern personeel (PNIL – Personeel Niet In Loondienst) en de recente vernietigende kritiek van de kinderrechtster op Jeugdbescherming Noord (JBN) maken een dieper, structureel probleem duidelijk. Stichting Dutch Child Center (hierna DCC) stelt dat de situatie in Noord-Nederland geen incident is, maar het directe symptoom van een landelijk falend

jeugdzorgstelsel. De jeugdbeschermingsinstanties (GI's zoals JBN, WSG, LdH)) zijn veranderd in bureaucratische, zelfvoorzienende apparaten waarin het belang van het kind en het gezin ondergeschikt is geraakt aan systeembehoud.

Terwijl duizenden gezinnen in de knel zitten door ingrijpende drang- en dwangmaatregelen, debatteren gemeenten en bestuurders over noodlijdende begrotingen, overbruggingskredieten en miljoeneninjecties. DCC wijst erop dat zorggeld hiermee grotendeels verdwijnt in overhead en de inhuur van dure tijdelijke krachten, in plaats van te worden geïnvesteerd in preventie en intensieve ambulante thuishulp om gezinnen intact te houden.

Dat een kinderrechter onlangs JBN hardhandig van een dossier moest halen wegens grove nalatigheid en ondoelmatige besteding van middelen, is volgens DCC het topje van de ijsberg. Kinderen worden op basis van onvolledige onprofessionele rapportages klemgezet in het systeem, om vervolgens door een gebrek aan continuïteit in de hulpverlening aan hun lot te worden overgelaten. DCC vraagt dringend dat de politiek stopt met financiële symptoombestrijding en vraagt met klem een landelijke, structurele hervorming.

Dutch Child vraagt dringend en direct de volgende nationale maatregelen, welke ook gelden voor JBN:

1. Landelijke strafbaarstelling van de overtreding van de waarheidsplicht

Het grootste lek in het huidige Nederlandse jeugdrechtsysteem is het totale gebrek aan strafrechtelijke sancties wanneer instanties onvolledige of aantoonbaar onjuiste informatie presenteren aan de kinderrechter. Hoewel Artikel 21 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) en Artikel 3.3 van de Jeugdwet partijen dwingend verplichten alle feiten volledig en naar waarheid aan te voeren, kent het opzettelijk overtreden hiervan door een professional momenteel geen strafrechtelijke consequentie. Dit maakt het stelsel kwetsbaar voor perverse financiële prikkels om dossiers open te houden ten behoeve van instellingsbudgetten. Met andere woorden: ouders uiten zich als volgt

"Jeugdzorg/Jeugdbescherming moet bestaan van uithuisgeplaatste kinderen. DCC vraagt dat het opzettelijk achterhouden, verdraaien of vervalsen van feiten in rapportages over kinderen en ouders door professionals als zelfstandig misdrijf strafbaar wordt gesteld in het Wetboek van Strafrecht.

2. Oprichting van een onafhankelijke Jeugdbeschermingsautoriteit- JBA of JA of AJ

Er moet onmiddellijk een 100% onafhankelijke, allesoverkoepelende autoriteit komen die buiten het ministerie en de bestaande jeugdzorgketen staat. Deze autoriteit krijgt de absolute wettelijke bevoegdheid om alle jeugdbeschermingsinstanties (GI's) en hun ketenpartners (zoals Veilig Thuis en de Raad voor de Kinderbescherming) in heel Nederland dwingend te controleren. De huidige Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (IGJ) heeft bewezen een tandeloze tijger te zijn die slechts vinkjes zet bij procedures; de nieuwe autoriteit moet gaan controleren op de inhoud, materiële rechtmatigheid en de zuiverheid van de feiten.

3. Nationale dossiercontrole met terugwerkende kracht vanaf 2015

Ook voor 2015, maar met absolute zekerheid na de invoering van de Jeugdwet in 2015, zijn duizenden kinderen onterecht uithuisgeplaatst door eenzijdige rapportages, onvolledige onprofessionele onderzoeken en een gebrek aan scherpheid bij de rechtspraak. DCC vraagt dringend dat de nieuwe, onafhankelijke autoriteit elk lopend en afgesloten dossier van alle gecertificeerde instellingen vanaf 2015 met terugwerkende kracht integraal doorlicht. De onderste steen moet boven: wat was de exacte reden om kinderen weg te halen bij hun ouders, en is er werkelijk gekeken naar minder ingrijpende oplossingen? Er zal strikt getoetst worden op de naleving van onder andere Artikel 3.3 van de Jeugdwet en Artikel 21 Rechtsvordering om bloot te leggen in hoeverre massale tunnelvisies hebben geleid tot onrechtmatige rechterlijke beslissingen.

4. Actieve strafrechtelijke vervolging en persoonlijke aansprakelijkheid

Er moet een einde komen aan de feitelijke immuniteit binnen de jeugdzorgsector. Wanneer wordt geconstateerd dat er rapportages zijn vervalst of ontlastend bewijs bewust is achtergehouden, is dit een misdrijf (valsheid in geschrifte, art. 225 Strafrecht). DCC vraagt dringend aan het Openbaar Ministerie te stoppen met het stelselmatig seponeren van deze zaken en conform artikel 51 Strafrecht overgaat tot actieve vervolging van de

verantwoordelijke instanties én de individuele medewerkers of bestuurders in persoon. Wetsovertreders horen thuis voor de strafrechter, niet in de jeugdhulpverlening.

5. Directe stop op het blind financieren van wanbeheer door gemeenten.

Gemeenten moeten ophouden te fungeren als een blinde pinautomaat voor falende instellingen. Er mag geen cent extra gemeenschapsgeld naar jeugdbeschermingsinstanties vloeien zolang de budgetten opgaan aan overhead en dure externe inhuur. DCC eist dat de budgetten voor uithuisplaatsingen en dwangtrajecten landelijk worden afgebouwd, en dat dit geld rechtstreeks wordt geïnvesteerd in onafhankelijke, ambulante kwalitatieve thuishulp waarbij ouders en kinderen met respect en als gelijkwaardige partners worden behandeld.

Een institutionele crisis die de Toeslagaffaire ver overstijgt

Stichting Dutch Child Center waarschuwt de politiek en de samenleving voor de werkelijke omvang van deze crisis. DCC is ervan overtuigd dat, wanneer alle jeugdzorgdossiers vanaf 2015 wettelijk en grondig tegen het licht worden gehouden, er sprake zal zijn van een institutionele misstand die de toeslagenaffaire in hevigheid, omvang en menselijk leed ver overstijgt.

Politici, ook raadsleden moeten deze crisis toch al lang hebben zien aankomen ?

Waar bij de Toeslagaffaire gezinnen financieel werden geruïneerd door rigide overheidssystemen, worden in het huidige jeugdzorgstelsel op basis van onrechtmatige rapportages dagelijks gezinnen emotioneel en fysiek uit elkaar getrokken. Het is tijd dat de onderste steen bovenkomt. De menselijke maat moet met harde wetgeving en onafhankelijke handhaving worden teruggebracht.